

Ebeveynlik İpuçları

Veliler için

1. Çocuğunuzu olduğu gibi kabul edin. Hayalinizdeki çocuğu değil sahip olduğunuzu çocuğa göre düşünün.
2. İyi ebeveyn olmanın birinci şartı iyi insan olmaktan geçer. Bizler çalışkan, sorumluluk sahibi ve vicdanlı olursak, bu çocuklarımızı güzel bir model olacaktır.
3. Çocuğunuza güvenin. Tabi ki arada hatalar yapacaklar. Hata yapmamak için öğrenmekten ve denemekten vazgeçmeliler. Sizin yapacağınız çocuğunuzun sınırlarını belirlemek. Çocuğunuz o sınırlar içerisinde özgür olmalı.
4. Yalan söylemeyi sadece ahlaki bir sorun olarak görmemek gerekir. Yargılanmaktan çekiniyor olabilir. Ya da kaygısı çok yüksektir.
5. Teknoloji doğru kullanıldığında harika bir şey. Ama çocuğunuz oyunlara, sosyal medyaya çok düşünse bir sorun var demektir. Planlı olmayı ve verimli zaman geçirmeyi bilmiyor olabilir.
6. Kariyer planlama uzun ve zor bir gelişimdir. Çocuğunuzun doğru karar verebilmesi için dışsal (statü, para vb.) sebeplerden çok içsel (topluma faydalı olma, öğrenme ve araştırma isteği) sebepleri göz önünde bulundurması gerekir.

1. ÖRNEK: Hep hareketli, şen şakrak bir çocuğunuz olsun istiyorsunuz ama çocuğunuz daha sakin ve ağır bir mizaca sahipse; onu olduğu gibi kabul etmeliyiz.
2. ÖRNEK: Çocuğunuz sizi hiç kitap okurken görmüyorsa, genelde televizyon karşısında görüyorsa o da kitap okumak yerine telefonundan bir şeyler izlemeyi tercih edecektir.
3. ÖRNEK: Çocuğunuzun uyku saati, minimum ders çalışma süresi, evde alması gereken sorumlulukları vb. durumları çocuğunuza belirttikten sonrasını çocuğunuz kendisi ayarlasın. Düzenli çalışıyorsa ister önce bilgisayarda zaman geçirsün isterse ders yapsın.
4. ÖRNEK: Dersleri çocuğunuzun seviyesinin üstündeyse, yapamıyorsa bir türlü nasıl toparlayacağını bilemiyorsa kaygılanacaktır. Size yalan söyleyecektir.
5. ÖRNEK: Artık teknolojiyle her eğitime ulaşabiliyoruz. Nobel ödüllü bir akademisyenin derslerini takip edebilir ya da dijital çizim yapabilirler. Ama çocuğumuzdan bunları isteyebilmemiz için kendimiz de teknolojiyi bilinçli kullanmalıyız.
6. ÖRNEK: Çocuğunuz neyi yapmaktan keyif alıyor. Hangi alanda vakit geçirmeyi seviyor. Sevdiği alanda sıkılmadan çok çalışabilir. Bu da başarı ve bol kazanç getirir. Ama her şey den önemlisi mutlu bir yaşantısı olur.

Okulumuzda uyguladığımız problem tarama envanteri sonuçlarına baktığımızda her 5 öğrenciden 2'si başkalarıyla kıyaslandığını düşünüyor.

Patronunuzun sizi iş arkadaşınızlakıyasladığını düşünün... Bu hiç adil olmaz. İkinizin de iyi olduğu farklı yanlarınız vardır muhakkak.

Çocuklarda kıyastan hoşlanmıyorlar

Bazen bu kıyas çok açıkça yapılıyor. 'Mert kaç aldı?', 'Abisi zekiymi yapıyordun, bu yapamaz.'

Bazen de daha üstü ile kıyas yapılıyor. 'Sınıfın ortalaması kaç?', 'Bir tek sen mi düşük aldın?', 'Eminim hepsi yapmıştır.'

Kıyas sadece bir yerde faydalıdır. Oda kişi kendisiyle kıyaslanıyorsa faydalıdır.

'Diğer sınavdan daha yüksek almıştın. Acaba buna yeteri kadar çalışmadın mı?' 'Sen fiziği çok iyi yapardın.', 'Kimyayı yapamıyorsun anlamadım, ama biyolojiyi de yapamıyordun bak çalışınca oldu.' gibi yine kendisiyle kıyaslamak çok daha doğru ve yol gösterici olur.

Haksız kıyas kişinin onurunu zedeler. Kendine güvenine zarar verir.

Kaygılandır. Başkalarıyla kıyaslandığında çocuk değersizlik hisseder.

Çocuklarınızın sorun yaşadığında eleştirmek yerine yardımcı olmak onlara yol göstermek gerekir. O zaman çocuğunuz sizdeki güveni hissedecektir ve daha çok çabalayacaktır.

